


Γνωστές ατάκες από τις ταινίες του Θανάση Βέγγου

Αι στο διάολο	.mp3	73 kb	
Ακάκιε 1	.mp3	103 kb	
Ακάκιε 2	.mp3	337 kb	
Ακαμψία	.mp3	37 kb	
Ο Φάνης	.mp3	74 kb	
Φουσκάλες	.mp3	33 kb	
Υμνος Πρακτόρων	.mp3	253 kb	
Καλαματιανός	.mp3	231 kb	
Καλέ μου άνθρωπε	.mp3	25 kb	
Κορίτσια	.wav	40 kb	
Του πουλιού το γάλα	.mp3	326 kb	
Μαρμαροκολώνα μου	.mp3	305 kb	
Με πρόωρη ανάπτυξη	.mp3	61 kb	
Αντιναύαρχος και Γυμνασιάρχης	.mp3	296 kb	
Μουσική Θου-Βου	.mp3	281 kb	
Ο κάλος μου	.mp3	150 kb	
Οουγαγαγα	.mp3	9 kb	
Το πουλάκι (remix)	.mp3	264 kb	
Τουρκόγυφτοι	.mp3	125 kb	
Βρε ουστ	.mp3	53 kb	
Βρωμόσκυλο	.mp3	38 kb	
Αμάν ο Καζαμπούμπου	.mp3	25 kb	

Πολυτεχνίτης και Ερημοσπίτης

(Ο Βέγγος φτιάχνει φάρμακο για έναν πελάτη)

Βέγγος: Έτοιμο. Δε μου λες, παιδιά έχεις;

Πελάτης: Ναι, δώδεκα!

Βέγγος: Το μεγαλύτερο αγόρι πόσο είναι;

Πελάτης: Εικοσιένα.

Βέγγος: Α, εντάξει. Θα δουλέψει και θα ζήσει τα υπόλοιπα...

Πελάτης: Φέρ' το να το πιω.

Βέγγος: Τι; Εδώ θα το πεις; Δεν πας πρώτα σπίτι σου να φιλήσεις τη γυναίκα σου και τα παιδιά σου, να κάνεις και τη διαθήκη σου;

Θανάσης Βέγγος: Δεν έχετε τέλος πάντων κάτι; Κάνα μαχαίρι, κανά ξύλο, κάνα σίδερο;

Χλόη Λιάσκου: ...Σας έφερα το φαράσι!

Θανάσης Βέγγος: Τι να το κάνω το φαράσι; Κλέφτες είναι αυτοί, δεν είναι λεμονόκουπες!

Χλόη Λιάσκου: Ααα, ώστε δεν κάνει;

Θανάσης Βέγγος: Ε, πώς να κάνει; Εγώ πάω να μαλώσω! Δεν πάω να σκουπίσω!

(Ο Βέγγος κάνει το φωτογράφο. Ήρθε ένας πελάτης και δεν του άρεσαν οι φωτογραφίες του. Τις πέταξε κάτω κι έφυγε εκνευρισμένος)

Θανάσης Βέγγος: Ελενίτσα, αυτές εδώ μας μείνανε. Πάρτες και βάλτες εκεί πέρα στη βιτρίνα. Αυτή εδώ βάλτη έτσι ανάποδα και γράψε από κάτω «Μύκονος»...

(Έρχεται μια οικογένεια να φωτογραφηθεί)

Θανάσης Βέγγος: Λοιπόν! Όλοι ακίνητοι, έτσι;

Γιώργος Γαβριηλίδης: Μια στιγμή κύριε φωτογράφε! Να παραμείνω απαθής, ή να μειδιώ;

Θανάσης Βέγγος: Τώρα να παραμείνεις απαθής, γιατί όταν δεις τις φωτογραφίες θα βάλεις τα κλάματα!

(Ο Βέγγος είναι αστυφύλακας και τον φωνάζουν σ' ένα σπίτι που φαίνεται πως έχουν μπει κλέφτες)

Μαρίκα Κρεβατά: Θα μπειτε τώρα; Και τι θα κάνετε;

Θανάσης Βέγγος: Θα τους αρχίσω, που σε πονεί και που σε σφάζει!

Μαρίκα Κρεβατά: Κι εν τω μεταξύ, φωνάζουμε το αυτοκίνητο των πρώτων βοηθειών και μαζεύει τα πτώματα!

Φίλος: Θεε να πεις δηλαδή ότι το Ρενάκι σ' αγαπάει;

Θανάσης Βέγγος: Απλώς μ' αγαπάει; Λέει Θανάσης και βγαίνει στο μπαλκόνι και κρεμάει σημαίες!

Δημήτρης Νικολαΐδης: Όστε θέλεις δουλειά; Τι δουλειά;

Θανάσης Βέγγος: Ό,τι να 'ναι. Και τα πόδια μου πιάνουνε, και τα χέρια μου πιάνουνε, και το μυαλό μου κόβει...

Δημήτρης Νικολαΐδης: Γράμματα ξέρεις;

Θανάσης Βέγγος: Πως αμέ! Δώδεκα!

Θανάσης Βέγγος: ...γαρίδες αυγολέμονο...

Νίκος Φέρμας: Πιο εκλεκτό!

Θανάσης Βέγγος: ...μπαρμπούνια τηγανιτά...

Νίκος Φέρμας: Πιο εκλεκτό!

Θανάσης Βέγγος: Δε διαβάζεις μόνος σου;

Νίκος Φέρμας: Φέρε μια γίγαντες γιαχνί.

Θανάσης Βέγγος: Μ' αρέσει που ξέρεις και καλοτρώς!

Θανάσης Βέγγος: Οι γίγαντες γιαχνί μόλις τελειώσανε.

Νίκος Φέρμας: Πότε προλάβανε και τελειώσανε;

Θανάσης Βέγγος: Έλα ντε! Αυτό του λέω κι εγώ!

Νίκος Φέρμας: Φέρε έναν πατσά!

(Ο Βέγγος κάνει το φαρμακοποιό)

Κώστας Μεντής: Ας τα πολλά λόγια και πιάσε μια ασπιρίνη περιποιημένη.

Θανάσης Βέγγος: Μια ασπιρίνη περιποιημένη! Και για μια ασπιρίνη ρε φίλε έκανες όλη αυτή τη φασαρία;

Κώστας Μεντής: Δικαίωμά μου δεν είναι; Διανυκτερεύεις κύριε ναι ή όχι;

Θανάσης Βέγγος: Ε, ναι, διανυκτερεύω, λοιπόν;

Κώστας Μεντής: Είσαι υποχρεωμένος να με εξυπηρετήσεις.

Θανάσης Βέγγος: Ορίστε, να σε εξυπηρετήσω. Μια ασπιρίνη περιποιημένη...

Κώστας Μεντής: Μια ασπιρίνη περιποιημένη... Κοίταξε να μου διαλέξεις μια παχιά!

Θανάσης Βέγγος: Παχιά είπες; Τώρα, ασπιρίνη θέλεις εσύ ή κότα;

Κώστας Μεντής: Τι κότα; Μια ασπιρίνη περιποιημένη δε σου είπα;

Θανάσης Βέγγος: Εγώ θα σου δώσω μια απεριποίητη. Έτσι δικαίωμά μου δεν είναι;

Κώστας Μεντής: Τι κάνεις τόσην ώρα χριστιανέ μου; Άντε και με τάραξε το δόντι μου...

Θανάσης Βέγγος: Το δόντι σου σε πονάει;

Κώστας Μεντής: Ναι!

Θανάσης Βέγγος: Ποιο δόντι;

Κώστας Μεντής: Ο τραπεζίτης αριστερά.

Θανάσης Βέγγος: Αριστερά καθώς μπαίνουμε ή καθώς βγαίνουμε;
Κώστας Μεντής: Και τι το πέρασες το στόμα μου; Στοά Αρσακείου;

(Ο Βέγγος κάνει το φαρμακοποιό)

Θανάσης Βέγγος: Να σου δώσω και απ' αυτό;
Κώστας Μεντής: Τι 'ν' αυτό;
Θανάσης Βέγγος: Ξέρω 'γω; Σιροκόλ λέει...
Κώστας Μεντής: Τι να το κάνω;
Θανάσης Βέγγος: Έτσι να μου κάνεις λίγο νταραβέρι. Με μια ασπιρίνη θα τη βγάλεις;

Κώστας Μεντής: Πόσο κάνει; [Μια ασπιρίνη]
Θανάσης Βέγγος: Εσύ πόσο δίνεις;
Κώστας Μεντής: Τι πόσο δίνω; Πόσο κάνει;
Θανάσης Βέγγος: Εσύ πόσο δίνεις; Πες μια τιμή εκεί χάμω, φίζ, να ξεμπερδεύουμε...
Κώστας Μεντής: Ένα πενηνταράκι καλά είναι;
Θανάσης Βέγγος: Όχι, πάρτη. Στη χαρίζω.
Κώστας Μεντής: Πώς μου τη χαρίζεις;
Θανάσης Βέγγος: Έτσι, στη χαρίζω βρε αδερφέ μου. Θα ξεφτιλιστούμε τώρα για ένα πενηνταράκι; Στην κερνάω εγώ! Αν θέλεις σε κερνάω και λίγο λάβδανο. Θέλεις;
Κώστας Μεντής: Δεν είμαστε καλά!
Θανάσης Βέγγος: Κάτσε να σου δώσω κι ένα σαπούνι, να πλένεσαι, να με θυμάσαι!
Κώστας Μεντής: Δεν είμαστε καθόλου καλά μου φαίνεται!

Μαίρη Μεταξά: Γρήγορα! Γρήγορα, κύριε φαρμακοποιέ μου!
Θανάσης Βέγγος: Τι είναι ρε κυρά μου, τι τρέχει;
Μαίρη Μεταξά: Θα το χάσουμε το παλικάρι!
Θανάσης Βέγγος: Δηλαδή τι έχει το παλικάρι;
Μαίρη Μεταξά: Έχει πέσει μπρούμouτα! Δεν μπορεί να σαλέψει ούτε πόδια, ούτε χέρια, ούτε να ανοίξει τα μάτια του!
Θανάσης Βέγγος: Και παλικάρι το λες εσύ αυτό; Αμ, αν ήταν έτσι τα παλικάρια...

Θανάσης Βέγγος: Ε, τι θέλεις τώρα, να σου φτιάξω αυτό;
Μαίρη Μεταξά: Γρήγορα κύριε φαρμακοποιέ μου, γρήγορα!
Θανάσης Βέγγος: Ανάθεμά με κι αν βγάζω λέξη!
Μαίρη Μεταξά: Γρήγορα κύριε φαρμακοποιέ, το χάνουμε το παλικάρι!
Θανάσης Βέγγος: Αν έβγαζα τι γράφει, θα σου έκανα ένα φάρμακο, ξέρεις τι φάρμακο ;
Μαίρη Μεταξά: Δεν τα βγάζεις κύριε φαρμακοποιέ;
Θανάσης Βέγγος: Δεν τα βγάζω τα ρημάδια, δεν τα βγάζω... Τι λει εδώ μπε... λα... μπελαντόνα. Τι είναι αυτή η μπελαντόνα;
Μαίρη Μεταξά: Δεν ξέρεις τη μπελαντόνα;
Θανάσης Βέγγος: Τη μπελαντόνα δεν την ξέρω, τη μπελαμpana ξέρω! Τη μπελαμpana, αυτή που φοράνε οι ναυτικοί...

Μαίρη Μεταξά: Κάλε γρήγορα κύριε φαρμακοποιέ, το χάνουμε σου λέω το παλικάρι!
Θανάσης Βέγγος: Καλά, θα σε βολέψω. Μια και πέρασες από 'δω δε θα σ' αφήσω έτσι... Για κοίτα 'δω. Να σου βάλω απο αυτό;
Μαίρη Μεταξά: Εμένα ρωτάς;
Θανάσης Βέγγος: Ε, και ποιον θα ρωτήσω; Εσύ παραγγέλνεις, εσύ πληρώνεις, εσύ διαλέγεις. Εγώ;... Ή θέλεις από αυτό; Για κοίτα... Έχει κι ωραίο χρώμα. Κι ωραία μυρουδιά. Σα στιφάδο μυρίζει!

Μαίρη Μεταξά: Μα τι φάρμακό είναι αυτό;
Θανάσης Βέγγος: Αμ, αν ήξερα όλα τα φάρμακα απ' όξω, θα βγαζα βιβλίο σαν τον τσελεμεντέ!

Θανάσης Βέγγος: Δε μου λες; Στο φάρμακο, «χρήσις», να βάλω «εσωτερική» ή «εξωτερική»; Όχι πως με

νοιάζει δηλαδή, αλλά να ξέρω τι ταμπέλα θα κολλήσω...

Μαίρη Μεταξά: Εμένα ρωτάς; Αμάν! Τελείωνε κύριε φαρμακοποιέ μου, τελείωνε!... Ευχαριστώ. Θα το πει όλο αυτό;

Θανάσης Βέγγος: Ε, ας πει όσο πει, κι αν δε δει καλό, με το υπόλοιπο τον τρίβετε!... Ζωή σε λόγου σου!

Ράλλης Αγγελίδης: Χαίρετε!

Θανάσης Βέγγος: Αντιχαίρετε! Ορίστε. Τι τρέχει;

Ράλλης Αγγελίδης: Άμα πονάει κανείς τι κάνει; Ωωω, τι έπαθα!

Θανάσης Βέγγος: Αναλόγως τον πόνο. Πονάς, ε; Που;

Ράλλης Αγγελίδης: [Δείχνει με το χέρι του οριζόντια πάνω στο σώμα του] Από εδώ, ως εδώ, από εδώ, ως εδώ, από εδώ ως εδώ...

Θανάσης Βέγγος: Ε, και τώρα τι θέλεις; Να πονάς και στα ενδιάμεσα;

Ράλλης Αγγελίδης: Κάνε μου κάτι να ησυχάσω.

Θανάσης Βέγγος: Έννοια σου και θα σου κάνω κάτι εγώ να ησυχάσεις για πάντα...

Ράλλης Αγγελίδης: Γρήγορα!

Θανάσης Βέγγος: Δε μου λες, τα ξινά σ' αρέσουνε;

Ράλλης Αγγελίδης: Βρε, βάλε ό,τι να 'ναι, τώρα! Γρήγορα!

Θανάσης Βέγγος: Όχι, γιατί αν δε σ' αρέσουνε, στο φτιάχνω και αλμυρό εγώ!

(Ο Βέγγος φτιάχνει φάρμακο για έναν πελάτη)

Θανάσης Βέγγος: Έτοιμο. Δε μου λες, παιδιά έχεις;

Ράλλης Αγγελίδης: Έντεκα!

Θανάσης Βέγγος: Το μεγαλύτερο αγόρι πόσο είναι;

Ράλλης Αγγελίδης: Εικοσιενός.

Θανάσης Βέγγος: Α, εντάξει. Θα δουλέψει και θα θρέψει τα υπόλοιπα...

Ράλλης Αγγελίδης: Φέρ' το να το πιω.

Θανάσης Βέγγος: Τι; Εδώ θα το πεις; Εγώ λέω να πας στο σπιτάκι σου να φιλήσεις τη γυναικούλα σου, τα παιδάκια σου. Φάρμακο ειν' αυτό. Δεν ξέρεις τι γίνεται!

(Ο Βέγγος κάνει το φαρμακοποιό. Μπαίνει μέσα ένα ζευγάρι)

Κοπέλα: [μουρμουρίζει ξεψυχισμένα] Δε μπορώ Κώστα μου...

Θανάσης Βέγγος: Τί είναι βρε παιδιά; Τι πάθατε;

Ερρίκος Μπριόλας: Στον κινηματογράφο ήμαστε και ξαφνικά της ήρθε μια ζαλάδα και λιποθύμισε...

Κοπέλα: [μουρμουρίζει ξεψυχισμένα] Δε μπορώ...

Ερρίκος Μπριόλας: ...ανάβουν τα φώτα, συνέρχεται λιγάκι, την παίρνω να φύγουμε, στην έξοδο μου ξαναλιποθυμάει...

Θανάσης Βέγγος: Πάλι;

Ερρίκος Μπριόλας: ...τη συνεφέρνω και βγαίνουμε ν' αναπνεύσουμε λίγον αέρα. Κάνουμε δυο βήματα, μου ξαναλιποθυμάει.

Κοπέλα: [μουρμουρίζει ξεψυχισμένα] Θα λιγοθυμίσω...

Θανάσης Βέγγος: Ε, ας τη να πάει στο διάολο! Δε γίνεται τίποτα με δαυτήν!

Ερρίκος Μπριόλας: Έλα, κάνε τίποτα να τη συνεφέρουμε.

Θανάσης Βέγγος: Ε, κι αν τη συνεφέρουμε, θα ξαναλιγοθυμίσει πάλι!

Φίλος: Και δε μου λες, τα καταφέρνεις; [σα φωτογράφος]

Θανάσης Βέγγος: Ε, όσο πάω και καλύτερα Χαρίλαε. Στην αρχή δυσκολεύτηκα λιγάκι.

Φίλος: Δυσκολεύτηκες, ε;

Θανάσης Βέγγος: Στην πρώτη φωτογραφία που τράβηξα, ήτανε να βγάλω δυο. Ένα ζευγάρι. Ξέρεις τι έγινε; Δε βγήκε κανένας.

Φίλος: Και ύστερα;

Θανάσης Βέγγος: Ύστερα έστρωσα. Ήρθανε πάλι δύο και έβγαλα τον έναν! Ε, από κει και πέρα πλάκωσε η πρόοδος μαζεμένη. Ήρθανε πάλι δύο και τους έβγαλα και τους δύο!

Φίλος: Και τους δύο;

Θανάσης Βέγγος: Και τους δύο ναι! Αλλά από τη μέση και κάτω!

Φίλος: [Γελάει]

Θανάσης Βέγγος: Ε, από κει και πέρα επήρα τον αέρα της δουλειάς. Και για να σου δώσω να καταλάβεις, την

τέταρτη φορά ήρθανε πάλι δύο. Ε, και πόσους έβγαλα νομίζεις;

Φίλος: Πόσους;

Θανάσης Βέγγος: Τρεις ρε Χαρίλαε!

Φίλος: [Γελάει]

(Ο Βέγγος κάνει το φωτογράφο και ένας πελάτης έρχεται να πάρει τις φωτογραφίες του)

Θανάσης Βέγγος: Δε μου λέτε κύριέ μου, μόνος σας είχατε φωτογραφηθεί;

Ερρίκος Κονταρίνης: Μόνος.

Θανάσης Βέγγος: Ω ρε, να πάρει η ευχή. Δεν έχω κανένα μονάχο του σήμερα! Μόνος σας είπατε ε;

Ερρίκος Κονταρίνης: Μάλιστα κύριε, μόνος.

Θανάσης Βέγγος: Κακό αυτό. Αν ήσαστε δυο τρεις θα ξεμπερδεύατε εύκολα. Έχω πολλές, καταλάβατε;... Α, να ένας μόνος του! Βέβαια, αυτός είναι!

Ερρίκος Κονταρίνης: Τι 'ν' αυτό;

Θανάσης Βέγγος: Η φωτογραφία σας.

Ερρίκος Κονταρίνης: Αυτός είμ' εγώ; Έτσι είμ' εγώ;

Θανάσης Βέγγος: Έτσι και χειρότερα!

(Ο Βέγγος κάνει το φωτογράφο και ένας πελάτης έρχεται να πάρει τις φωτογραφίες του)

Ερρίκος Κονταρίνης: Στάσου ρε φίλε, κοροιδευόμαστε τώρα; Η μύτη πως είν' έτσι;

Θανάσης Βέγγος: Τι έχει η μύτη;

Ερρίκος Κονταρίνης: Μεγάλη!

Θανάσης Βέγγος: Ε, φαίνεται θα κουνήθηκε!

Ερρίκος Κονταρίνης: Κουνήθηκε η μύτη μου μονάχη της; [Με το πρόσωπο ακίνητο]... Κι έπειτα για στάσου...

Εδώ στην άκρη, υπάρχει και μια άλλη μύτη!

Θανάσης Βέγγος: Αυτή είν' δική μου!

Ερρίκος Κονταρίνης: Και τι δουλειά έχει η μύτη η δική σου στη φωτογραφία τη δική μου;

Θανάσης Βέγγος: Φαίνεται την ώρα που έσκυβα την πήρε ο φακός...

Ερρίκος Κονταρίνης: Τι θα την κάνω τώρα τη μύτη αυτή;

Θανάσης Βέγγος: Ε, κράτα τη τώρα, δεν είν' τίποτα σπουδαίο πράμα. Μια μύτη είναι δεν είν' τίποτ' άλλο!

(Ο Βέγγος κάνει το φωτογράφο. Ήρθε ένας πελάτης και δεν του άρεσαν οι φωτογραφίες του. Τις πέταξε κάτω κι έφυγε εκνευρισμένος)

Θανάσης Βέγγος: Ελενίτσα, αυτές εδώ μας μείνανε. Πάρτες και βάλτες εκεί πέρα στη βιτρίνα. Αυτή εδώ βάλτη έτσι ανάποδα και γράψε από κάτω «Μύκονος»...

(Ο Βέγγος κάνει το φωτογράφο. Έρχεται μια οικογένεια να φωτογραφηθεί και τους βάζει τον έναν πίσω απ' τον άλλον)

Γιώργος Γαβριηλίδης: Μα έτσι δε θα φαίνομαι καθόλου!

Θανάσης Βέγγος: Αυτό θα το πάθεις που θα το πάθεις!

(Ο Βέγγος κάνει το φωτογράφο. Έρχεται μια οικογένεια να φωτογραφηθεί)

Γιώργος Γαβριηλίδης: Κύριε φωτογράφε, σας παρακαλώ να προσέξετε να βγει και το γαρίφαλλο.

Θανάσης Βέγγος: Βρε, άσε να βγεις πρώτα εσύ, κι άσε το γαρίφαλλο!

(Ο Βέγγος κάνει το φωτογράφο. Έρχεται μια οικογένεια να φωτογραφηθεί και προσπαθεί να τους χωρέσει στο φωτογραφικό κάδρο)

Θανάσης Βέγγος: Έτσι μπράβο. Τώρα σε βλέπω ολόκληρο. Αλλά σε φοβάμαι. Άκρος δεξιός δεν είσαι; Θα μου φύγεις... Ελενίτσα! Έλα, πάρε τη θέση σου παιδί μου!

(Η κοπέλα πάει και κάθεται δεξιά από το Γαβριηλίδη)

Γιώργος Γαβριηλίδης: Μα τι 'ν' αυτά κύριε φωτογράφε; Τι θέλει η δεσποινίς δίπλα μας; Σας είπα ότι πρόκειται περί οικογενειακής φωτογραφίας!

Θανάσης Βέγγος: Η κοπέλα; Α, μη φοβάσαι, δε θα βγει. Τη θέλω για το μέτρημα, για να κρατήσω τα γράδα!

Γιώργος Γαβριηλίδης: Ναι, αλλά να να προσπαθήσετε να μη βγει!

Θανάσης Βέγγος: Άμα προσπαθήσω να μη βγει η κοπέλα, δε θα βγει η κόρη σου από 'δω. Άσε με να κάνω τη δουλειά μου! Κάτι ξέρω κι εγώ.

(Ο Βέγγος κάνει το φωτογράφο. Έρχεται μια οικογένεια να φωτογραφηθεί)

Θανάσης Βέγγος: Λοιπόν! Ακίνητοι τώρα. Δεν κουνιόμαστε!

Πιτσιρίκι: Να μην κουνιόμαστε καθόλου;

Θανάσης Βέγγος: Ναι παιδί μου. Καθόλου;

Πιτσιρίκι: Ααα, εγώ δε μπορώ!

Μαμά: Έλα Αμαλίτσα, μην κουνιέσαι, που σου μιλάει ο κύριος!

Γιώργος Γαβριηλίδης: Αμαλίτσα, φρόνιμα!

Θανάσης Βέγγος: Έλα παιδί μου! Κάτσε μια στιγμή ακίνητη. Φρόνιμα. Θα δεις και το πουλάκι!

Πιτσιρίκι: Τι πουλάκι;

Θανάσης Βέγγος: Καρδερίνα!

(Ο Βέγγος κάνει το φωτογράφο. Έρχεται μια οικογένεια να φωτογραφηθεί)

Θανάσης Βέγγος: Λοιπόν! Όλοι ακίνητοι, έτσι;

Γιώργος Γαβριηλίδης: Μια στιγμή κύριε φωτογράφε! Να παραμείνω απαθής, ή να μειδιώ;

Θανάσης Βέγγος: Τώρα να παραμείνεις απαθής, γιατί όταν δεις τις φωτογραφίες θα βάλεις τα κλάματα!

(Ο Βέγγος κάνει το φωτογράφο. Έρχεται μια οικογένεια να φωτογραφηθεί)

Θανάσης Βέγγος: Λοιπόν τελειώσαμε. Την Τετάρτη που έρχεται θα είναι έτοιμες.

Γιώργος Γαβριηλίδης: Μα γιατί τόσο αργά; Εμείς βιαζόμαστε!

Θανάσης Βέγγος: Αν βιαζόσαστε, να σας δώσω μερικές που έχω έτοιμες;

Γιώργος Γαβριηλίδης: Μα αυτοί δε θα είμέθα εμείς!

Θανάσης Βέγγος: Γιατί, αυτές που θα σας βγάλω, θα είστε εσείς;

(Μια παρέα νεαρών τραγουδάει στο δρόμο. Βγαίνει ένας κύριος στο μπαλκόνι)

Κύριος: Βρε παιδιά, τι θα γίνει με σας; Θέλουμε να ησυχάσουμε λίγο!

Νεαρός: Ο δρόμος είναι δημόσιος κι εμείς είμαστε φορολογούμενοι πολίτες!

Κύριος: Βρε άει φευγάτε κι έχω ένα σκουριασμένο ντεπόζιτο και δεν ξέρω τι να το κάνω!

Νεαρός: Βρε άει ξαπλώσου μέσα μην πεθάνεις όρθιος!

Κύριος: Βρε άει πηγαίνετε και το πεπόνι σήμερα δε μου βγήκε καλό!

Νεαρός: Δεν πα να κάνεις καμιά ένεση να συνέλθεις;

Κύριος: Βρε άει φευγάτε γιατί μου σώθηκε ο πάγος και μου βρώμισε μια παλαμίδα!

Νεαρός: Βρε άντε μέσα καημένε!

(Μια παρέα νεαρών τραγουδάει στο δρόμο. Βγαίνει ένας κύριος στο μπαλκόνι και τσακώνονται. Έρχεται ο Βέγγος που είναι αστυφύλακας)

Θανάσης Βέγγος: Τι τρέχει εδώ;

Νεαρός: Τίποτα κύριε πόλισμαν. Τραγουδάμε.

Κύριος: Τι τραγουδάτε ρε; Σταυρώνετε τον κόσμο!

Νεαρός: Ε, είπαμε, ο δρόμος είναι δημόσιος!

Θανάσης Βέγγος: Για στάσου νεαρέ! Ο δρόμος βέβαια είναι δημόσιος, ο ύπνος όμως των πολιτών είναι ιδιωτικός!

(Ο Βέγγος είναι αστυφύλακας και έρχεται η Χλόη Λιάσκου αλαφιασμένη)

Χλόη Λιάσκου: Κύριε πόλισμαν!

Θανάσης Βέγγος: Τι είναι ρε παιδάκι μου;

Χλόη Λιάσκου: Τρέχτε! Τρέχτε!

Θανάσης Βέγγος: Που να τρέξω παιδάκι μου;

Χλόη Λιάσκου: Τρέχτε! Τρέχτε σας λέω;

Θανάσης Βέγγος: Ε, πες μου κοπέλα μου, που να τρέξω; Ν' αρχίσω να τρέχω έτσι δηλαδή; Να πάω στο Ζάππειο και ν' αρχίσω να φέρνω βόλτες έτσι στα καλά καθούμενα;

(Ο Βέγγος είναι αστυφύλακας και τον φωνάζουν σ' ένα σπίτι που φαίνεται πως έχουν μπει κλέφτες)

Θανάσης Βέγγος: Καλά, καλά, έννοια σας, μην ανησυχήτε. Αφού είμαι εγώ εδώ, μη φοβάστε τίποτα. Θα σας τους συγγυρίσω εγώ τώρα... Δε μου λέτε; Έχετε τίποτα όπλα;

Μαρίκα Κρεβατά: Εδώ είναι σπίτι, δεν είναι πυροβολαρχία!

Θανάσης Βέγγος: Αυτό να μου πεις...

Χλόη Λιάσκου: Γιατί δεν παίρνετε το πιστόλι σας;

Θανάσης Βέγγος: Ποιο πιστόλι; Δεν έχω. Το άφησα στο τμήμα. Αυτά είναι επικίνδυνα πράγματα. Δεν ξέρετε τι γίνεται καμιά φορά. Τα γεμίζει ο διάολος...

(Ο Βέγγος είναι αστυφύλακας και τον φωνάζουν σ' ένα σπίτι που φαίνεται πως έχουν μπει κλέφτες)

Μαρίκα Κρεβατά: Θα μπειτε τώρα; Και τι θα κάνετε;

Θανάσης Βέγγος: Θα τους αρχίσω, που σε πονεί και που σε σφάζει!

Μαρίκα Κρεβατά: Κι εν τω μεταξύ, φωνάζουμε το αυτοκίνητο των πρώτων βοηθειών και μαζεύει τα πτώματα!

(Ο Βέγγος είναι αστυφύλακας και τον φωνάζουν σ' ένα σπίτι που φαίνεται πως έχουν μπει κλέφτες. Ψάχνει για ένα όπλο)

Θανάσης Βέγγος: Δεν έχετε τέλος πάντων κάτι; Κάνα μαχαίρι, κανά ξύλο, κανά σίδερο;

Χλόη Λιάσκου: ...Σας έφερα το φαράσι!

Θανάσης Βέγγος: Τι να το κάνω το φαράσι; Κλέφτες είναι αυτοί, δεν είναι λεμονόκουπες!

Χλόη Λιάσκου: Ααα, ώστε δεν κάνει;

Θανάσης Βέγγος: Ε, πώς να κάνει; Εγώ πάω να μαλώσω! Δεν πάω να σκουπίσω!

Μαρίκα Κρεβατά: Βρε Μαρία, για σκέψου! Δεν έχουμε τίποτ' άλλο;

Χλόη Λιάσκου: Να φέρω το φλιτ;

Θανάσης Βέγγος: Τι φλιτ παιδάκι μου; Κλέφτες είν' αυτοί, δεν είναι κατσαρίδες!

(Ο Βέγγος είναι αστυφύλακας και τον φωνάζουν σ' ένα σπίτι που φαίνεται πως έχουν μπει κλέφτες. Ψάχνει για ένα όπλο)

Μαρίκα Κρεβατά: Τι λέτε, θα κάνουμε τίποτα με το γιαταγάνι;

Θανάσης Βέγγος: Τι γιαταγάνι είν' αυτό;

Μαρίκα Κρεβατά: Μου 'χουνε πει, είναι γιαταγάνι της Επανάστασης. Το είχε ο προπάππος μου!

Θανάσης Βέγγος: Α, ε, τότε θα κάνει.

Χλόη Λιάσκου: Ορίστε... Μα τι κάνετε;

Θανάσης Βέγγος: Έχει σκουριάσει. Δε βγαίνει! Έλα κοπέλα μου, για βάστα από κει! [Προσπαθεί να το βγάλει από τη θήκη]

Μαρίκα Κρεβατά: Προσέξτε! Μην μου ξεκολλήσετε τη φούντα!

Φίλος: Θεε να πεις δηλαδή ότι το Ρενάκι σ' αγαπάει;

Θανάσης Βέγγος: Απλώς μ' αγαπάει; Λέει Θανάσης και βγαίνει στο μπαλκόνι και κρεμάει σημαίες!

Φίλος: Ωστε δηλαδή χώρισε οριστικά με τον Πανάγο το μπουρλότο;

Θανάσης Βέγγος: Τον Πανάγο το μπουρλότο;

Φίλος: Ναι μωρε! Εκείνον που τσακώθηκε προχθές βράδυ στην ταβέρνα του Λάζαρου και τραυμάτισε έξι πολίτες, δύο στρατιώτες, τρεις χωροφύλακες κι οχτώ ναυτες!

Θανάσης Βέγγος: Και ποιος τους χώρισε; Η αεροπορία;

Φίλος: Άστα αυτά και πρόσεχε. Αν καθάρισανε χαλάλι σου. Αν όμως δεν καθάρισανε θα στις φυλάξει και αλίμονό σου. Σε βλέπω να κρατάς το κεφάλι σου και να πηγαίνεις περίπατο!

Πολυτεχνίτης και Ερημοσπίτης

Ο άνθρωπος που έτρεχε πολύ

(Ο Βέγγος πουλάει ρολόγια)

Βέγγος: Τι γινέστε κύριε; Περιμένετε ραντεβού;

Περιμένων: Αχ, ναι. Μια ολόκληρη ώρα...

Βέγγος: Θα είναι από τις δύσκολες φαίνεται... Και με την ευκαιρία έχω κάτι για σας. Ρολόι για ταλαιπωρημένους εραστές; Πάει πίσω μισή ώραγια παρηγοριά!

Ένας τρελός τρελός Βέγγος

Ράφτης: [Μετράει] Μάλιστα. Μέση 52. Αν έχετε και στήθος 65...

Θανάσης Βέγγος: ...βγαίνω σταρ Ελλάς, ξέρω...

Μπάτλερ: Μαθήματα αριστοκρατικής συμπεριφοράς: Θέλω να δω πως θα καθαρίσετε και θα φάτε τον αστακό.

Θανάσης Βέγγος: Γιατί βρε παιδάκι μου με αρχίζεις από τα δύσκολα; Τον αστακό ούτε ο καρχαρίας δεν μπορεί να τον φάει. Φέρε μου ένα γιαούρτι με το κουτάλι να δεις για πότε το τρώω...

Ο Βέγγος, κουρέας, μόλις ξύρισε ένα πελάτη)

Πελατής: Ξέχασες να μου βάλεις κολώνια.

Θανάσης Βέγγος: Α, με συγχωρείτε, μου τελείωσε. Θέλετε να σας βάλω λίγο ξύδι; Λίγο κολλυριο στα μάτια;

Μπάτλερ: Τρώτε κύριε. Σας σέρβιρα.

Θανάσης Βέγγος: Πώς να φάω βρε παιδάκι μου. Βάλε μια καρέκλα δίπλα στον πατέρα. Με το τηλέφωνο θα μιλάμε;

Μπάτλερ: Δεν μπορώ να βάλω καρέκλα κύριε.

Θανάσης Βέγγος: Γιατί; Το απαγορεύει ο τουρισμός;

Τύφλα να 'χει ο Μάρλον Μπράντο

(Συζητάει με μια κοκκαλιάρα)

Θανάσης Βέγγος: Πώς βγήκατε έτσι λεπτή; Να τρώτε, να τρώτε!

Γυναίκα: Είμαι μινιόν!

Θανάσης Βέγγος: Εγώ όταν σας βλέπω, μου θυμίζετε το Διονύσιο Σολωμό! «Απ' τα κόκκαλα βγαλμένη»...

Κι απορώ μάλιστα πως δε σας έχει φάει ο Έκτωρας [ο σκύλος]

Γυναίκα: Δε σας αρέσουν οι λεπτές;

Θανάσης Βέγγος: Όχι, προτιμώ τα λεπτά!

Γυναίκα: Μα εγώ έχω μεγάλη προίκα. Τρία οικοπεδα, δύο διαμερίσματα και μετρητά στην τράπεζα.

Θανάσης Βέγγος: Κούκλα είσαι!

Γυναίκα: Ξέρετε, εμένα μου αρέσουν οι μεγάλες συγκινήσεις.

Θανάσης Βέγγος: Να πηγαίνετε σε κηδείες!

Ένας τρελός τρελός Βέγγος

Θανάσης Βέγγος: Δε μου λες Κατερίνα, το ήθελες και το έκανες αυτό ή το έκανες κατά λάθος;

Κλειώ Σκουλούδη: Και βέβαια το ήθελα. Εγώ ό,τι κάνω το μελετάω πρώτα.

Θανάσης Βέγγος: Δηλαδή ήτανε φιλί εκ προμελέτης!

Ο παπατρεχας

Ο Βεγγος(Πολυδωρος)ειναι θυρωρος, εχει 6 αδερφες και μια θεια και προσπαθει να τις παντρευει

Βεγγος:- Αν σου κανει η θεια μου η Καλλιοπη ευχαριστως να στη δωσω.

υποψηφιος γαμπρος:- και τρωγεται,τρωγεται;'

Βεγγος :-Αναλογως την ορεξη που θα εχεις,αν πεινας τρωγεται...α νατη κιολας...μην την βλεπεις τωρα που 'ναι πρωι

το βραδι ομορφαινει.

στον ταχυδρομο

...σου 'λεγα και 'σενα να παρεις καμια απο τις αδελφες μου, να με ξαλαφρωσεις και συ προτιμησες να παρεις οικοπεδο στην Ηλιουπολη.

Σουλη Σαμπαχ(αδελφη):-σας εφτιαξα κατι ντολμαδακια μουργια

Βεγγος:- ναι τα ντολμαδακια ξερεις να τα τυλιγεις, κανα γαμπρο δεν μπορείς να τυλιξεις.

Σουλη Σαμπαχ:-και που να τον εβρω;στην κουζίνα που βρισκομαι ολη μερα;

Βεγγος:-ε πως,πηγαινεις και στη λαικη αγορα καθε Τεταρτη.

Ο Βεγγος σφουγγαριζει τις σκαλες.

ενοικος:-Καλημερα Πολυδωρε.

Βεγγος:-Ναι καλημερα ...γιατι απο τις σκαλες δεσποινις;...α να χαθειτε εδω μεσα, τουρκογουφτοι,δε σας προλαβαινω

Ο Βεγγος μιλαει με τον μακρυμαλλη μελλοντα γαμπρο του.

Βεγγος:-Ξερεις τι γινεται με μενα;επειδη ειμαι φαλακρος και δεν εχω μαλλια,οταν βλεπω στους αλλους περισευουμενα μελαγχολω.

Βεγγος:-Για να εχουμε οικονομια προτεινω το συστημα ντουμπλεξ,να γινουν την ιδια μερα και οι δυο γαμοι...οπως οι ομαδικες εκτελεσεις

ΘΒ Φαλακρός Πράκτωρ

Θανάσης Βέγγος: Εδώ τον είχα, στο χέρι μου.

Δημήτρης Νικολαΐδης: Κι ύστερα;

Θανάσης Βέγγος: Ύστερα είχα το χέρι του εδώ, στο μάτι μου.

Ο Ατσιδας

Στο καφενείο του Θρασύβουλα το ένα ρητό διαδέχεται το άλλο:

Βέγγος: Περιμένεις κορίτσι ε; Έρωτας;

Ηλιόπουλος: Εμ...

Βέγγος: Όλα είναι ατμός και διαλύονται. Το χρήμα είναι ατμός και φεύγει. Ζεις για λίγο τη Ζωή σου και μετά «Αμωμοι εν οδώ αλληλοΐα».

Ηλιόπουλος: Χαρούμενο θέμα βρήκες. Έχεις κάνει ψάλτης;

Βέγγος: Όχι. Έχω παρακολουθήσει ένα σωρό κηδείες.

Ηλιόπουλος: Και τι θέλεις τώρα, να παρακολουθήσεις και τη δική μου;

Βέγγος: Όχι, αλλά θα πεθάνεις και σύ μια μέρα, δε θα πεθάνεις;

Ηλιόπουλος: Μπα να φας τη γλώσσα σου, χτύπα ξύλο χριστιανέ μου. Κουνήσου από τη θέση σου.

Βέγγος: Κουνηθείς δεν κουνηθείς, ουδείς γλυτώνει το μοιραίο. «Η Ζωή εισερχομένη από την πόρτα, ο θάνατος παραμονεύει στο παράθυρο». Θρασύβουλας

Ηλιόπουλος: Α, δικό σου...

Βέγγος: Μάλιστα. Διότι, ότι και να κάνεις στη Ζωή, όσο και να ζήσεις, θα 'ρθει μια μέρα ο καπετάν Μιχάλης και θα σου πει: «Μουσιού, για γκελ μπουρντά».

Ηλιόπουλος: Ποιος είναι ο καπετάν Μιχάλης;

Βέγγος: Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ.

Ηλιόπουλος: Α, ωραία. Και μιλάει γαλλικά και τούρκικα;

Βέγγος: Μωρέ, ότι του γουστάρει μιλάει.

Ηλιόπουλος: Σωστά! Αρχάγγελος είναι, ότι θέλει κάνει.

Βέγγος: Το μόνο σίγουρο πράγμα στη Ζωή, είναι ο θάνατος!

Ηλιόπουλος: Βλέπω, μέλι στάζει η γλώσσα σου. Δε μου λες, εξοχικό κέντρο είναι εδώ η γραφείο κηδεϊών;

[Νέες Ταινίες Hollywood](#) Κινηματογραφικά νέα, συναρπαστικά trailer & όλες οι νέες ταινίες εδώ! [facebook.com/Fast-Furious](https://www.facebook.com/Fast-Furious)

[Σας Κόπηκε το Ρεύμα ?](#) Γεννήτριες Kumatsu. Μεγάλες αποδόσεις σε Χαμηλές Τιμές! www.e-ergaleio.gr

[hellas online](#) Κάντε online αίτηση & αποκτήστε 3 μήνες Δωρεάν ADSL & Τηλεφωνία! www.hol.gr

Διαφημίσεις Google



*Δηλαδή, θέλεις να πεις ότι το Ρενάκι σ' αγαπάει;
Αν μ' αγαπάει! Αυτή λέει «Θανάσης» και βγαίνει στο μπαλκόνι και
κρεμάει σημαίες. / Θ. Βέγγος*

*«Πολυτεχνίτης κι ερημοσπίτης», 1963
Σεν.. Αλ. Σακελλάριος Χρ. Γιαννακόπουλος
Σκην.. Αλ. Σακελλάριος*

Παζάρια...

- Τι; Ένα εικοσάρι; Πήρες δύοπραματάκια, τα φόρτωσες, τα έφερες, τα ξεφόρτωσες και θες ένα εικοσάρι για μισή ώρα;



· Έλα να πάρεις έναν καφέ.
· Εγώ τώρα για καφέ είμαι ή για ένα ποτήρι ακουαφόρτε με μεζέ παραθείο; / Θ. Βέγγος

«Ο καταφερτζής», 1964

Σεν.: Ν. Τσιφόρος

Σκην.: Κ. Στράντζαλης

Βόλτα στη θάλασσα...

Εμπρός, περάστε στο βατ-προυφ. / Θ. Βέγγος
Καλέ, κρις-κραφτ το λένε.
Βρε, δε πα' να το λένε και φουά-γκρα.

«Τύφλα να 'χει ο Μάρλον Μπράντο», 1963

Σεν.: Ν. Ελευθερίου

Σκην.: Ορ. Λάσκος

Πώς πουλάνε ένα φέρετρο;

· Να προτιμήσετε αυτό. Δεν πουλάμε, διαφημίζουμε. Σκέτο μαόνι.
Λουστραρισμένο στο χέρι. Για δείτε, αστράκια πετάει. Και με
τζαμαρία. Το συνιστούν τριάντα οκτώ κατασκευαστές
κοιμητηρίων. Κατεκυρώθη!

»Ωραία επιλογή! Θα το χαρεί ο μακαρίτης. / Θ. Βέγγος

«Ο παλαβός κόσμος του Θανάση», 1979

Σεν.: Ντ. Κατσουρίδης - Γ. Λαζαρίδης

Σκην.: Ντ. Κατσουρίδης

Μου ρίχνονται, κύριοι, οι γυναίκες, μου ρίχνονται. Μου ρίχνονται οι όμορφες, οι άσχημες, οι παντρεμένες, οι ανύπαντρες, οι κυράδες, οι καμαριέρες. Μέχρι κι ο ξενοδόχος μού ρίχτηκε.
/ Θ. Βέγγος

«Τύφλα να 'χει ο Μάρλον Μπράντο», 1963

Σεν.. Ν. Ελευθερίου

Σκην.. Ορ. Λάσκος

- Και θα κάτσουμε ένα χρόνο ακόμα εδώ μέσα;
- Ναι, Ελενίτσα, ένα χρόνο. Τι είναι ένας χρόνος; Πενήντα δύο εβδομάδες. Εκτός, δηλαδή, αν είναι δίσεκτος κι έχει μια μέρα παραπάνω. Ε, τι θα κάνουμε τώρα; Θα χαλάσουμε τις καρδιές μας για μια μέρα; / Θ. Βέγγος

«Θα σε κάνω βασίλισσα», 1964

Σεν. σκην.: Αλ. Σακελλάριος



Ο Βέγγος δίνει εξετάσεις για μυστικός πράκτορας

Βοήθησέ με, άγιε, να περάσω αύριο τις εξετάσεις και σου υπόσχομαι να σου ανάψω μια λαμπάδα στο ύψος του Χρυσοδάκτυλου.

»Χρυσοδάκτυλο είπα;

»Ψηλή είναι, δεν αντέχει ακόμα το ταμείο. Μέχρι τον Ρίζο και καλή είναι. / Θ. Βέγγος

«Θου-Βου, φαλακρός πράκτωρ Επιχείρηση Γης Μαδιάμ», 1969

Σεν.. Θ. Βέγγος Γ. Λαζαρίδης

Σκην.. Θ. Βέγγος

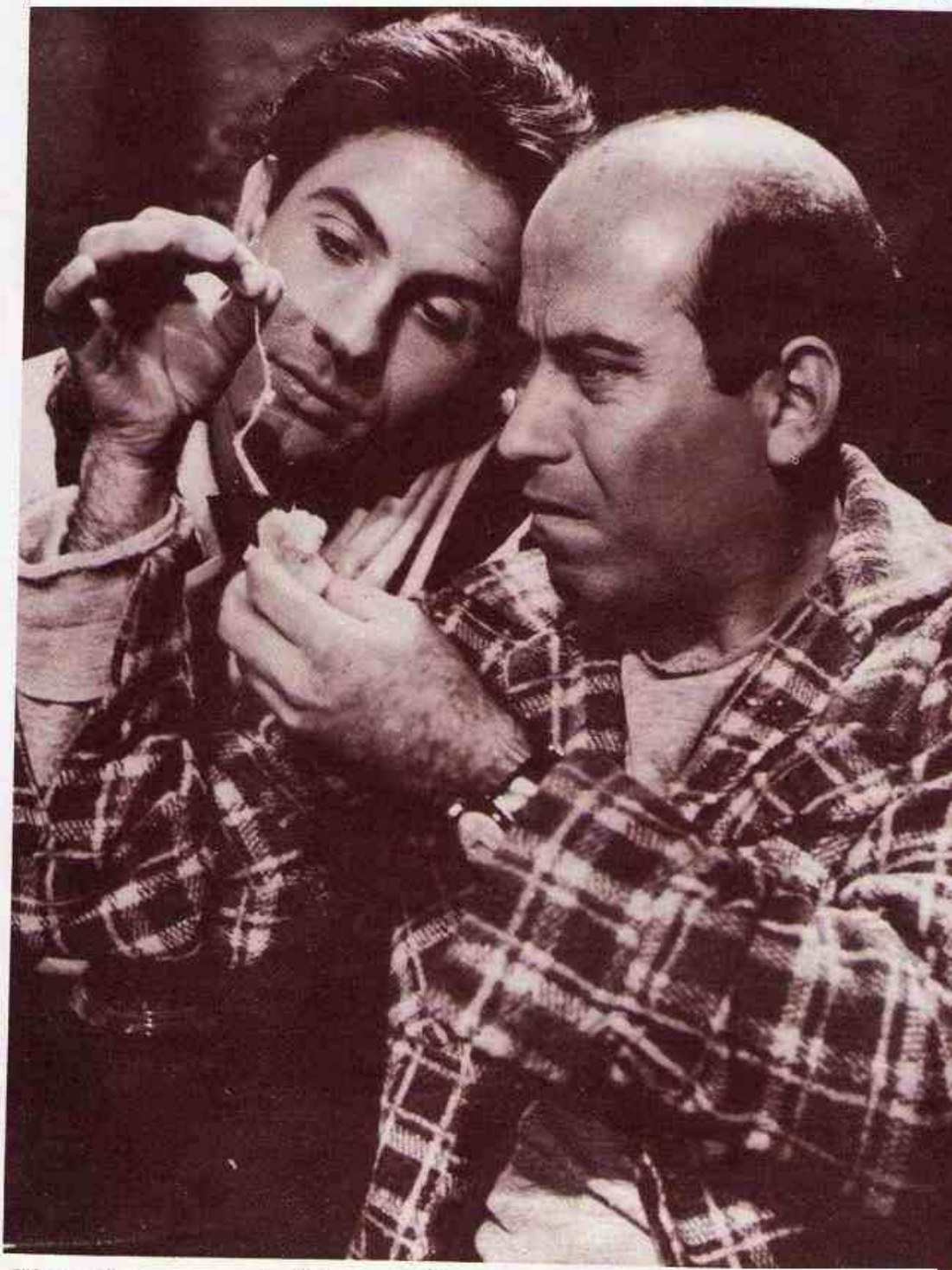
Γιατί δηλαδή, εμείς δεν έχουμε καρδιά, ξυπνητήρι έχουμε; Κι εμείς αγαπάμε. Ξέρεις τι προσόντα έχει η κοπέλα; Τρία διαμερίσματα, δύο οικόπεδα, μετρητά στην τράπεζα. Τα είπαμε προχθές, μου έκανε οικουσιακή εξουλόληση. / Θ. Βέγγος

Φραπ...

Τι καρπαζώνεις, κύριος, μαζί τον έχουμε τον σβέρκο; / Θ. Βέγγος

«Γαμπρός για κλάματα», 1962

Σεν. σκην.. Κ. Καραγιάννης



Μπορείτε να μου φτιάξετε καφέ;

Καφέ; Μέχρι και πατσά νυκτός μπορώ να σας φτιάξω. / Θ. Βέγγος

«Ένας Βέγγος για όλες τις δουλειές», 1970

Σεν.. Ντ. Κατσουρίδης Ν. Ελευθερίου



Λάμπρος Κωσταντάρας: Πολλά δολάρια... Ποτάμι ρέει το χρήμα [στην Αμερική]... Όποια πέτρα κι αν σηκώσεις βρίσκεις από κάτω δολάρια...

Θανάσης Βέγγος: Κι εμείς εδώ το έχουμε αυτό, αλλά με κατσαρίδες!

Θανάσης Βέγγος: Τι είναι εδώ;

Δικυκλιστής: Λαχαναγορά.

Θανάσης Βέγγος: Και γιατί μ' έφερες εδώ Αντίχριστε;

Δικυκλιστής: Αφού είσαι μάπας!

